

HÜVELYK MATYI

Husvétkor.

Mint hogy ha az egész város
Begyült volna mára,
Föltámadást ünnepelni
A kálváriára.
Annyi ember, annyi asszony . . .
Jaj be jó is lenne,
Ha mindenik egy-egy lakást
Haszonbérbe venne.

Nem maradna üres szállás
A kótsönös házba,
Térdig járnék a bankóban,
Pénzesőben ázva.
Lekerülne a kapuról
Macskakaparásom.
Régen irtam, hogy kiadó
Mindenik lakásom.

Nagy vacsorát adnék, minden
Héten kettőt, hármat,
Elhoznám a kecskétől
Az uj atillámat.
Mind a kilencz fiam, lányom
Iskolába menne,
Vasárnap kávézni járnék.
. . . Be jó élet lenne.

De nem lesz belőle semmi
Még a mennyországba
Is üres lesz fizetőkben
A Rókusék háza.
Nem is kívánkozom én ma
A kálváriára,
Néhány lakó elég nekem
A föltámadásra.

Hüvelyk urat pedig kérem
Alázatos szóval
Örvendeztessen meg engem
Egynehány lakóval.
Hadd legyen egyszer nekem is
Már föltámadásom,
Bizony Isten kiadó még
Mindenik lakásom.

Kótsönös Rókus.

János kiszólásai.

Ugy nézöm, a szatymazi szőlőtelep röndözésire egész okosan küdte ki az *ásóval vágott kődökű tanács a super szénátort.*

*

Né féjjetök, nem lössz árvizveszély a Tiszán. Röttentő sok nagyfejű mérnök jár most a töltésökön. Ami hiba van, égszörre *helyrenézik*; ha aztán kiszakad valahun, *hát magátul szakatt ki.*

*

Én különben, ha nagy víz volna a város alatt, aszondanám, hogy csináltassa a tötésöket az állam. *Tíz ház közüül úgy is tizenégy az üvé.*

*

A boldogult Dáni ha valamit nem adhatott is mög, legalább velünk sirt. A kormány nem adja mög a szömkórházat, de nem is sir velünk. *Sírnak hejötté a trachomás szömüiek.*

*

No gyere pajtás ki a világba, *röpkögygyünk.*

Hozomány.

Kis hirdetésben olvasám,
Eladó egy leány,
Szép az arcza, a termete,
És szép — a hozomány.
Bolondul lépre mentem én
És megszerettem őt,
Nem is kértem a hozományt
Az esküvő előtt.

Az esküvő után pedig
Volt nagy meglepetés
Nyilatkozás, elájulás
És szív-megrepedés . . .
Hogy mennyi időre esett,
Hírül nem hozom ám — —
Egy iker-párban teljesült
A gazdag hozomány.

Csintalan.

SZEGEDI ÁTKOK.

Ismerjék el érdemeidet, mint Makóét a szinügyi bizottság.

*

Arass olyan dicséretet, mint László Gyula a statisztikai bizottságban!

*

Akkor láss tisztán, mikor Szegeden fölépül a trachoma-kórház.

*

Legfejedelmibb élvezeted az legyen, hogy mossa meg a lábadat két százesztendős asszony.

A MENYORSZÁG KAPUJÁBAN.

A menyország kapujához
Három ember érkezett;
Természetes: mind a három
Befelé kérezkedett.

„Csak sorjába — mond Szent Péter —
Lássam előbb, kik vagytok,
A bírótól, meg a paptól
Milyen passzust hoztatok?”

És így szól a legelsőhöz
Komoly hangon, csendesesen:
„Csak ez egyet kértem tőled:
Nős voltál, vagy nőtelen?”

„Nőtlen.” Erre Péter mondá:
„Úgy kevés az érdemed,
Kinek felesége nem volt —
Menyországba nem mehet.”

Jött a másik s kezdte gyorsan:
„Én nős voltam, így tehát . . .”
— „Lássuk előbb, barátom, az
Esketési czédulát!”

Rendben volt az mindenképen,
Nem volt rajta vakarás.
„Mehetsz, fiam” és az bámult,
Hogy nem kell itt semmi más.

A harmadik így szólt ekkor:
„Bár írásom nincsen itt,
De nem vagyok az az ember,
Ki ilyen helyt hazudik.

Nem csak egyszer, de háromszor
Házasodtam odalenn;
Így tehát a menyországra
Több mint kén' az érdemem.”

„Én hiszek neked, barátom,
De szavaid megromtnak:
Nincs helye a menyországban
Kötni való bolondnak.”

Czinczin-Náci.

Katufrék Fekete Géra Pétör tanyai kapitán szavall.

No né!
Tán nem tevezek?
Most mán látják kentők, hogy nem épít kentőknek ispotájt az magasztos kormán az trachomáruul.
Mer azis aszt akari, hogy vakujjék kentők.
Jén is aszt akarom.
Hap pusztujjék kentők.
Möntül jobban szögényödik kentők, möntül jobban esik kentők az nyomoruságba mög az szenvedelőmbe, antul jobban alászkodik kentők én előttem.

Mer én vagyok ideki az tanyai kapitán, a ki tellesíti az magasztos kormán röndöletjeit.

STATISZTIKA.

Nehéz tudomány az a statisztika,
Különösen itt nálunk Szegeden,
László Gyula rohamosan fejleszti
Előre törve uj ösvényeken.

Nem oly közönséges az ő tudása,
Mely a kétszer-kettőbe megreked —
Páratlan számba tudja összeadni
A párosan született ikreket.

Nádi Veréb.

Dr. Pál mondásai.

Hogy mért nem mentem ki, öregem, a vásárhelyi széképület alapkövetésére? Hát az ördög tudta, hogy ezt a száraz ünnepélyt bankett követi.

*

Látom, Gyuri pajtás, hogy csakugyan megalkul a Dugonits-társaság. Írom is már a székfoglaló szabályrendeletet.

*

Milyen karriért csinál ez a Babó a parlamentben. Lássá, czimbora, ezt nekem köszönheti.

*

Biz' én abban a negyven holdas szőlőtelepítésben is csak akkor hiszek, ha Zombory koma főlavatja egy okos ebédvel.

*

Persze, Zsiga pajtás, maga zikker azt írja abba a nevetlen Hüvelyk Matyiba, hogy a püspök jövetelének is azért örülök, mert egy nagy ebéd lesz.

Pedig maga téved, kedves. Fokozott örömet az a reménység szüli, hogy Desseffy koma tiszteletére lesz legalább is két ebéd.

Lórinéz, a város eselédje.

Ehun vagyok e!

Persze, hogy ki kő rukkónni az loesolóva, mer ha az rőndőzködéstü el is tiltik az embört, ebbü nem parancsottatok még az istentü se magamnak, csak a kár, hogy éczező esik esztedőbe ilyen dücső ünnep, mikó az embör vízé pájinkát kap.

Aszondom.

Tudom, vársz is lelköm ángyom az finom törkölylye. Mőglocsollak asszon levelendula vízze, (az városház kutjábü) csak mentü jobb lögyék az ital és mentü több. Ugyis ritkábban fordulok most mőg éczezaka patrojba nállatok, mer hunczut, aki kitanátta azt is, hogy az rőndérre is vigyázanak.

Mer münk nem ugy vagyunk, mint az tolvajok, azok mentü jobban vigyáznak rájuk, antü többet lopnak, münk mőg nem vagyunk illen szömtelenök.

Aszondom!

Mőgin szölid embör lösz beüllem is egy időre, mer azé, hogy — u j asszonyom van. E mőg ződségös, de van e kis mőgtakarított pézöcskéje is. A ho löhet, ugy él az szögén rőndér.

Aszondom.

Rövid hírek.

— A trachoma-kórházra vonatkozólag beteljesült a Hüvelyk Matyi jóslata, hogy nem adnak Szapáryék a városnak semmit. Filantropok ök. Jobb ha megvakul a magyar, mint sem ép szemmel lássa a saját pusztulását. Ez a szembe tegözödő kormány az igazi szembe tegnap — amelynek összes nagy reformjai négy krajczár ára rézgálicban nyilvánulnak.

Gefr. tit. Corporal Eliász Csamangó sarzsilevelei

Bécsből.

Szeretetet szülő apám!

Mivel így húsvét előtt mindönki ír haza pézér, mőg sunkáér, mer az ijenkő köll. Csak kőggye kend is, úgy is sokat kötöttem az sapka után.

Mer éngöm is üldöz örökké az sorsom. Mer a kocsmába, ahun it-tunk, most mőg elese-réltem vasárnap a csá-

kómat égy dragonyossal. Mer jól beszödtém a heurigebüll. Oszt abba a kocsissisakba möntem haza este, de magam sé tudom, hogy hogy, csak akkó láttam, hogy itt nem jól van valami a ház körül, mikor szalutálni akarok az kaszárnya kapuban a túszt úrnak, 'oszt nem tudom hava tőnni szalutáláskor az kezem, mert nem találom az csákón az simlédert. Hát föl sé engettek mönni a czukkomba, hanem betöttek az égygyesbe mingyárt, ott ülök most is vasba

mejhöz hasonló lyókat kívánva maradok itt a dragonyos-sisakkal

Tit. Corp. E. Csamangó.
áristáncz.

MI KÉNE?

Balogh János szentesi követ
Azt hiszi, hogy ő ellenzéki —
Pedig a dolog úgy áll, hogy csak
Az alispánság kéne néki.

Ripp.

Személyi hírek.

Szapáry Julió országbontó, téli oszlató és fakorszakalkotó a süsd ki című magyarvakitó egyesület létesítésén fáradozván, működési szinterül a szegedi tanyákat jelölte ki. — Teher Haskötő Rozál paprikakevernök és vegyészeti ártalmatlanság mozgalmat indítván meg, hogy paprikakeresnőkeink hálafőlliratot intézzenek dr. Felletár országos kémlőhöz, ugyanekkor hat mázsa fukszint rendelt meg előkelő budapesti czégeknel. — Talaj Subarágó Mihály hídalatti járnok, szivarvég-szemlész és ingtulajdonos heveny pálinkaélvezeti tünetek között elhatározta, hogy ezentul nem szed cigarettacsutkát. — Végei Halomár Und éjjeli boltőrnagy és 48/49-iki rendőri fogoly a visszaemlékezéseit, irni nem tudván, nem vetheti papirra se miatt helyi bánatba merült.

TALÁNY.

Nagy János miért ellenzi vajjon,
Hogy legyen akadémia?
Ezt meg nem fejti könnyű módon
Közönséges ember fia.

Pedig igen egyszerű ám ez,
Tanú rá, hogyha kell: M ak ó —
Szereti azt a legtöbb ember,
Ha maradhat: igazgató.

Csipi-Csóka.

Papirzacskó poézis.

— A kerületi börtönből. —

I.

Loptam bürgét és malacot,
A bíró itt is marasztott,
Lopok most egy régi verset —
Ezért tán megkegyelmeznek.

II.

Filozófus sohse voltam,
Érte de meg is lakoltam,
Malac helyett lopnék eszmét,
Akadémikus lehetnék.

Másolta: SKÍZ.

A drámai személyzet búcsúja szívreható volt a „Szigetvári vértanúk”-ban. Annyi koszorút és csokrot nyújtottak át a szende és kevésbé szende művésznőknek, hogy önkénytelen részvétellel gondoltunk a gyűjtő-ívek áldozataira, a szegedi vértanúkra.

*

Színház. „Madarász”-ban búcsúzott el az operette, és itt is megható volt látni, hogy a Postás Milka utoljára pogány kezekbe jutott.

*

Legvégül a kóristák búcsúztak el a bérlő közönségtől testületileg. Hogy egyenkint mely bérlőktől búcsúztak el, az nem tarozik a közönségre.

Tiltja ezt kutatni a paraszt-becsület.

*

A színügyi bizottság Makó direktornak lelkes elismerő sorokban adta ki az útat.

*

Makó mindenesetre jobb szeretné, ha a bizottság elismerő sorok nélkül adta volna ki neki — a színházat.

Portás költészet.

Bezáruló színidényünk
Elmulik mint minden más,
Megjelenik hát bucsuzni
Szolgátok: a hü portás.

Nem volt nekem hideg a tél,
Előadás sem hosszú,
Perczre sem hagytam el helyem,
Mig bent ült a hölgykoszoru.

Alázatos tisztelőjük

Kitbalsorsom habhullámként
Hány az élet tengerén,
Bucusi üdvözetlet téve,
Emléklül mit adjak én?

Fogadjátok jószágtokért
Hódoló tiszteletem,
Reátok, bárhol leszek,
Hálával emlékezem.

a színházi portás.

(Megjegyzendő, hogy a derék portás állandó szegedi lakos és e szerint, amint furfangos verséből sejteni lehetne, nem is vándorköltő.)

Nyílt kérdés.

Tót gyerekeket kínálgatnak
Örökbe, mindenfélekép —
Nem gondolják, hogy egynehányat
Be-adoptálnom illenék?

Pülich.

KÖTSÖNÖS ROKUS.

Tisztótt úr, vögye mög az házamat.

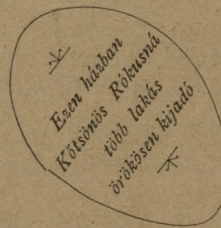
Fővirútt szent húsvét napja is reánk. Halled-e hé anyja, mikó még münk is dióskalácsot öttünk ezön az szent ünnepon, akkó még nem történt mög az legszomorúbb főtámadás. Azi értöm, hogy etanáttad ördögöd van, hogy veszött ház helyin nem támadt fő ez a kötsönös é.

Azt írta az Szögedi Napló, minapába, hogy Szent-Tamason mög ojan tyuk létözik, amik nem is tojást tojik, hanem azonna csirke gyün belülle.

Akkó az mi tyukunk mégis csak különb jószág, mer e mög azé, hogy egész téllön a lakófogó czédulákon ült a szakajtóba azagy alatt, hát épen csak kapóra húsvét szent ünnepgyire ojan tojást eresztött ki, amikön rajtvan írva, hogy „Ezön házban Kötsönös Rokusná több lakás örökösen kiadó.

*

Lejis pingáttattam az csuda-tojást az Csöttlik szomszéd írástudó fijava oszt beküdtem az Naplóhó prezentbe húsvéti tojásnak. Ehun van-e:

Csöttlik szomszéd mög aszondja hogy ú mög möglocsól bennünket húsvétkó.

— Sose bántson münket — mondok — mög vagyunk münk mán locsóva nagyon.

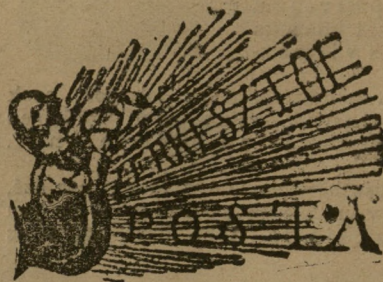
— Hogy hogy? aszondja.

Szögén, nem érti.

— Hát mikó az Tisza gyütt az nagy locsólóva, amitü még most is úszunk, nem ugyan az vízbe de anná is rosszabba — az államkőcesesönbe.

*

Tisztótt úr, vögye mög az házamat.

Óstanonecz. Igazi ós viccek, tehát nem épen ujak.

Cs. Nyugodjék bele az ikrekbe.

K. P. Egy egész halom az, amit küldött, de mit ér, ha lom.

Ripp, Szentes. Rövid, de velős. Ami Garayt illeti, azt hagyjuk mi is — szaladni.

Lucanor. Fölfogás dolga. Némelyik embernek a fagygyugyergya is elég világot ad, a másíknak a vilanylámpa elég. Ilyenformán képezi a fény az emberek árnyoldalát.

Felelős szerkesztő: Hüvelyk Matyi.

Szegeden, 1892. Nyomatott Bába Sándor kiadó tulajdonosnál.